

Rekvizita #L5-B — Dopis Janka Bětčinu otci

Fyzická rekvizita pro L5. Bětka ji má v kapse.

Verze 02 (2026-08-16) — nahrazuje [rekvizita_L5B_jankuv_dopis_01.md](#) . Dvě opravy oproti _01:

1. **Odstraněna narážka na „muže s rudou rukavicí“** (= Jíra Hrubý, L3/L6). Vazba nebyla v žádném jiném prameni podložená (Jíra byl najatá volavka jen pro noc krádeže glejtu, žádný zdroj ho nespojuje s Jankovou starou bandou) a kauzálně nedávala smysl — nahrazeno obecnou obavou z rychtáře (nespecifikováno, ponecháno místo pro TopSeeker).
2. **Opravena geografie tábora** na „severovýchodně od brodu“ (viz [linky_detaily_16.md](#) , oprava 2026-08-16) — les přímo na jih od kuchelnického brodu fyzicky neexistuje (řeka + bezlesá louka na levém břehu, na jihovýchodě strmá skála). Dopis navíc **nejmenuje Kuchelník** — pro Bětku i pro Janka je „náš brod“ implicitní, jmenovat lokalitu by bylo nepřírozené.

Fyzický popis

- **Materiál:** hrubý pergamen (nebo světlejší balicí papír), pomačkaný, na okrajích ohořelý (jakoby cestou v ohništi).
- **Formát:** cca 10×15 cm, přeložený třikrát na malý balíček, aby se vešel do kapsy sukně.
- **Písmo:** neškolené, roztřesené, inkoust místy rozmazaný (déšť? slzy? pot?). Několik chyb v pravopisu — Janek se čtení a psaní naučil od potulného písaře, ne od kněze.
- **Datace:** není. Otcův vzkaz na okraji dopisu (jinou rukou): „Přišlo v pondělí. Otec“ — dopis dorazil týden před výpravou.

Text dopisu (pro tisk / opis)

Sestro moje —

Nemluv o mně nikde. Ani u vody. Ani u ohně. Ani u otce, když se ptá.

Jsme v lese pod třemi vysokými borovicemi severovýchodně od našeho brodu. Nemám kam jít. Vodu máme, chleba na dva dny. Toníček z Ledečka nedýchá. Ostatní tuší, že jsem viděl víc, než jsem měl.

Prosím tě o dvě věci: kdyby se po mně někdo ptal, řekni, že jsem nikde. Nikdy jsem tam nebyl. A druhé: pod prahem stodoly je zavěšený váček. Otevři ho jen ty. Peníze si vezmi na cestu, kdyby tě někdo hnal. Já je nepotřebuji, kam jdu.

Nikomu tenhle papír neukazuj. Spal ho, hned jak si přečteš. Otec tě už neposlechne, ale já vím, že ty ano.

Bůh nás oba viděl a už neuvidí.

Tvůj Janek

Design poznámky pro GM

Klíčové informační jednotky (co si Bětka odnese):

1. **Místo tábora** — „*les pod třemi vysokými borovicemi severovýchodně od našeho brodu*\". Přesně tolik, aby Bětka mohla teoreticky někoho navést (ale je to popis, který zná jen ona a Havel — viz cross-arc).
2. **Toníček z Ledečka nedýchá** — jeden ze staré bandy zemřel. Tento detail může GM použít při vzkazech F1-F4.
3. **Váček pod prahem stodoly** — Janek Bětce dává **poslední rozdělení**. Peníze jako odchodné. Bětka si je může vzít symbolicky (spálit dopis + vzít váček = uzavření kapitoly).
4. **Prosba o mlčení a spálení** — přímé varování. Bětka porušuje Jankovu vůli už tím, že dopis nese s sebou. Když ho spálí, splní.
5. **Obava z toho, „kdyby se po něm někdo ptal“** — nespecifikováno záměrně. Nejpravděpodobněji jde o rychtáře (Janek je psanec staré bandy, ne v konfliktu s nikým konkrétním z výpravy) — necháno otevřené, aby to nekolidovalo s případným TopSeeker obsahem na místě.

Bětčiny volby na základě dopisu:

- **Spálit** — splnit Jankovu vůli. +1 únik (balance Lísky). Ale nemá důkaz, kdyby chtěla někoho přesvědčit.
- **Dát Vaškovi** — Vašek jako biřic má povinnost hlásit. Ale Vaškovi to Bětka věří — sdílená stará krev. Neutrální balance.
- **Dát Ludmile** — klášter má kontakty i modlitbu, ale Ludmila je vázána poslušností převorovi. Riziko.
- **Schovat doma** — Janek přijde sám. Neutrální balance.

- **Ukázat Havlovi** (nechtěně, v panice) — Havel má popis místa. **+2 dopadení**. Klíčová chybová větev.

Odkaz na Toníčka: GM může Bětce v krčmě šeptem sdělit: „*Slyšelas dnes od kupce něco o Toníčkově z Ledečka?*“ — Bětka si potvrdí, že jméno v dopisu bylo reálné.

GM-only vysvětlení vztahu ke #L5-F (doplněno 2026-08-17): Aby tenhle dopis a vyděračský lístek #L5-F (Vaškovi, viz [linky_detaily_16.md § 5.10 VARIANTA IV](#)) nepůsobily rozporně — Janek v táboře **není mezi spojenci, ale mezi žaláři**. Zbytek staré bandy mu nevěří („*ostatní tuší, že jsem viděl víc, než jsem měl*“) a on nemá kam jít („*Nemám kam jít*“). #L5-F proto **není nabídka od spojenců, ale hrozba od vězňů**: „*Janek žije. Víme kde.*“ neznamena, že ho chrání, ale že rozhodují, jestli dál dýchá — Vaškovo mlčení je cena za to, aby se rozhodli v jeho prospěch. Vašek nemá jak ověřit, jestli je to pravda — a to je záměrné, ladí to s tím, že se osud Lísky stejně rozhoduje až bilancí F1–F4 v krčmě. Toníčková smrt může GM podle nálady hrát jako nehodu na útěku, nebo jako interní „úklid“ bandy vůči někomu, kdo taky „viděl víc“ — nerozhodovat předem.

Alternativní kratší verze (pro rychlé GM čtení / hráči, kteří nemají trpělivost na plný text)

Sestro —

Nemluv o mně. Ani u vody. Ani u ohně.

Jsme v lese pod třemi borovicemi severovýchodně od našeho brodu. Toníček z Ledečka nedýchá. Kdyby se po mně někdo ptal, řekni, že jsem nikdy nebyl.

Pod prahem stodoly je váček. Vezmi si ho, kdyby tě někdo hnál.

Spal to.

Tvůj Janek

Poznámky k výrobě rekvizity

- **Ohořelé okraje:** GM může připálit rohy před hrou (opatrně, aby text zůstal čitelný).
- **Přeložení:** dopis přeložit tak, aby se do něj muselo „prokousat“ — Bětka se s ním musí chvíli patlat.

- **Otcův okraj:** „Přišlo v pondělí. Otec" — napsat úhlednější rukou (mlynář je gramotný, i když ne nadaný), jinou barvou inkoustu.
- **Skutečný váček:** volitelně GM může Bětčinu hráčce přinést i **fyzický malý váček s několika groši** — jako by ho matka po přečtení dopisu skutečně vytáhla z podprahu stodoly. Symbolický moment.

Konec verze 02. Připraveno k tisku před hrou.